

1

สวัสดีค่ะ...แม้สถานการณ์วิกฤตตอนนี้จะไม่เหมาะแก่การแนะนำตัว แต่...ฉัน 'ลาเต้' ซึ่งกำลังตกอยู่ในสภาพกลิ่นไม่เข้าและไม่มีอะไรให้คายออก กับเรื่องราวทั้งหมดที่กำลังจะเริ่มขึ้นเมื่อยัยพวกเพื่อนเก่าสมัยตอนเรียน ม.ต้น เกิดศึกบ้าศึกบอมานัดกินข้าวอะไรกันตอนนี้ก็ไม่รู้ แล้วก่อนหน้านั้น ฉันดันไปขึ้นหัวเอ็มเอสเอ็นไว้ว่า 'ตอนนี้กำลังรักกันหวานแหววกับแฟน สุดที่รัก' (ไม้ค่ะ TAT) แถมยัยแพรวคู่แสบคนสนิทก็ดันไปคุยไว้ที่ว่าฉัน นะมีแฟนหล่อขนาดไหน TOT

"ลาเต้ ไหนล่ะแฟนเธอ...พวกเรานั่งรอกันมานานแล้วนะ"

"สงสัยยัยติดดิฉันนะ --;"

"อยากเห็นจะตายอยู่แล้วนะแฟนของลาเต้ละ เธอจะออกจะน่ารัก ชะขนาดนี้ สงสัยแฟนจะต้องหล่อแบบสุดๆ เลยละดี ^^"

"ของแบบนี้ไว้เห็นเองดีกว่านะ คิกๆ ^^~" ยัยลาเต้~ TTOTT แก ยังมีหน้ามาหัวเราะคิกๆ อีกเหอ...ไอ้ 'ของ' ที่ว่านะแกมีชะที่ไหนเล่า ฮือๆๆ รายงานด่วนจากหน่วยประมวลผลกลางของสมอง!

'บรรลัยแล้วจ้า~'

"แฟนเธอมารียังละออย ^^" ยัยแพรวจิบปากจิบคอดถามยัยออยที่เป็นตัวการของเรื่องในวันนี้

"กำลังจะถึงแล้วแหละ ไหนจะต้องคอยหลบนักข่าว ไหนจะทะเลาะกับผู้จัดการส่วนตัวอีก แต่เขาก็ยอมมานะ...เพื่อฉัน ໄ໒~ ^O^" แฟนของยัยออยคือซูเปอร์สตาร์คนดังที่ติดอันดับท็อปเท็น The Most Wanted ของสาว ๆ เลยทีเดียว แล้วบังเอิญว่ายัยแพรวก็ดันเป็นแฟนคลับของแฟนยัยออยด้วย แต่มันคงจะไม่เกิดเรื่องบรรลัยกับฉันแน่ถ้ายัยแพรวไม่ได้เอาเรื่องฉันไปชมยัยออย TOT

"แฟนพวกเราคงมาถึงพร้อมๆ กันเนอะลาเต้ ^^"

"แน่นอนออยอยู่แล้ว! แฟนลาเต้ไม่มีทางเบี้ยวหรอก เขาจะรักทั้งหลงเธอจะตายเนอะลาเต้~ นี่เห็นบอกจะแอบซื้อแหวนหมั้นให้แล้วพาไปพบพ่อแม่อะไรเนี่ยแหละ แต่ยัยลาเต้ดันจับได้ซะก่อนเลยอดเซอร์ไพรส์แต่จะว่าไปก็ดีแล้วแหละเพราะเธอเป็นโรคกลัวเครื่องบินใช้มัยลาเต้...โธษๆ อย่าทำหน้างงสิจ๊ะเพื่อนๆ ก็พ่อแม่ของแฟนยัยลาเต้ของพวกเราเนอะอาศัยอยู่ตั้งไกลถึงแอลเอโน่น พวกเขาเลยต้องบินไปมาหาสู่กันบ่อยๆ ใ้เรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางคงไม่เท่าไรหรอกเนอะเพราะเขาก็มีเครื่องบินเจ็ตส่วนตัวใช้...^O^ ໄ໒~"

ยัยแพรวไม่เสีร์จสรรพร้อมๆ กับเสียงฮือฮาของเพื่อนๆ แง้! ผู้ชายเพอร์เฟกต์แบบนั้นมีบนโลกนี้ที่ไหนละ เคยเจอแต่ในนิยายเท่านั้นแหละ ยัยแพรว ฮือๆ TOTT

"ฉันขอตัวแป๊บนะ...วันนี้วันมานานะ =_" ฉันบอกกับเพื่อนๆ แล้วค่อยๆ เดินตัวลีบออกมาจากห้องคาราโอเกะ วันนี้วันมานานจริงๆ แหละเมื่อวานนอนชมเพราะปวดท้องเมนส์แทบตาย แล้ววันนี้ยังจะต้องมาตายซ้ำกับความขี้ไม่ของเพื่อนฉันอีกเนี่ย

เอาละ...ตามที่เดียวกับยัยแพรวไว้คือถ้าได้ออกไปนอกห้องเมื่อไหร่ตอนกลับเข้ามาให้แกล้งทำเป็นโวยวายโมโหเหมือนผีบ้าแล้วบอกว่าแฟนขอยกเลิกนัดกะทันหัน เพราะแมวที่บ้านแฟนผลอกินโคตรมรกตเข้าไปจนต้องรีบพามันไปโรงพยาบาลผ่าเอาออกด่วน...ใครคิดจะเหตุผล

โคตรนิยายเลย =_=;

โอ้ย...ปวดท้องเมนส์จี๊ดๆ อีกแล้ว เข้าไปเปลี่ยนขนมปังก่อนดีกว่า
ตายแล้ว -O- ลืมหยิบกระดาษห่อมา ทำไงดี ฉันไม่ยอมยัดใส่ถึงขยะ
ทั้งที่ยังไม่ได้ห่อหอรกนะไอ้ของใช้แล้วเนี่ย แง้! TOT

O_O! อู๊ย! โຕ้ะตรงทางเข้าประตูห้องน้ำมีนิตยสารวางอยู่ ดูท่าทาง
เก่าๆ สงสัยจะเป็นนิตยสารที่ไม่อ่านแล้ว งั้นฉีกกระดาษไปใช้หนึ่งหน้าคง
ไม่ว่าอะไรหอรกเน้อ (ขอหน้าปกละกันง่ายดี ฮีๆ ^^~)

แควก!

เสียงฉีกช่างน่ารักจริงๆ ฮีๆ แต่รูปนี่สิ...นักเพาะกายนั่นหเรอ แหวะ
-O-; ไม่ใช่รสนิยมฉันสักนิด ตัวมันๆ กล้ามบึ้กๆ เส้นเลือดโปนๆ น่ากลัว
จัง แต่...ช่างเถอะ แค้ใช้ห่อผ้าอนามัยอย่าไปคิดอะไรมากเลย --

ฟึ่บฟึ่บๆ (ขอเซ็นเซอร์นะ เดี่ยวผู้ชายทำเป็น คิกๆ)

เฮ้อ~ โลงดีจริงๆ วันนี้มามากกว่าที่คิดแฮะ มดลูกฉันพยายาม
ประท้วงอะไรหรือเปล่า --;

"เฮ้ยยยยย!!!" เสียงตะโกนแหกปากของใครไม่รู้ดังทะลุเข้ามาถึง
ห้องน้ำหญิง

กรี๊ดดด! สงสัยจะมีพวกโรคจิตวิปริตคิดวิปลาสมาเดินสายอาดๆ อยู่
แถวนี้ ตายแล้ว ทำไงดีงะ ถ้าเกิดมันเข้ามาเห็นเยนตาไฟน้ำแดงของฉัน
ตอนนี่ละก็แย่เลย ฮือๆ TOT ไม่ได้ๆ ต้องรีบทำลายหลักฐานก่อน

"เกิดอะไรขึ้นคะ! O_O" ฉันรีบวิ่งพรวดพราดออกมาจากห้องน้ำแล้ว
ก็เจอกับ...เทพบุตร...

เขาคนนั้น...หล่อ...หล่อ...หล่อที่สุด!! >////< ผมสีดำขอยาวเลย
ปาฎุกรวมมัดครึ่งหัวเป็นจุกเล็กๆ ข้างหลัง นัยน์ตาสีน้ำตาลเข้มเฉี่ยวคม
จมุกโตง ริมฝีปากเล็กๆ น่าจูบ...กรี๊ดดด! ว่าเป็นลม~ เอ๊ะ!...หน้าหล่อๆ
แบบนี้คู้่นๆ แฮะ...เหมือนเคยเห็นที่ไหน...

"ใครมาฉีกนิตยสารของฉัน!!! --;" เขาแหกปากดั่งลั่น โอ้ย! ขนาด
ตอนโมโหยังหล่อชนิดเทพ >O< เอ๊ะ...อะไรนะ --;

"หา?"

"เธอเห็นมั๊ยว่าใครเป็นคนมาอยู่กับนิตยสารแสนรักของฉัน!! --^"
หมอนั้นตะคอกใส่ฉัน คิดว่าตัวเองเป็นใครหาถึงได้มาตะคอกใส่ลาเต้คนนี้!

"พูดจาดี ๆ หน่อยได้มั๊ย ถ้ามีมารยาทมากพอ -o-"

"หุบปากไปเลยยัยติก เธอมีสิทธิ์พูดได้ก็แค่ชื่อของคนที่คุณนิตยสาร
เล่มนี้เท่านั้น! เธอเห็นมั๊ยว่าใครเป็นคนทำ!"

"ลาเต้..."

"อะไร --;"

"คนที่ชื่อลาเต้..."

"ไอ้คนนั้นมันเป็นใคร!!"

"ฉันเอง -o-"

"อะไรนะ!"

"ฉันเองยังงี้ละที่คุณนิตยสารของนาย ไอ้คนไร้มารยาท!" ฉันตะคอก
ใส่เขา เล่นเอาไอ้ผู้ชายหน้าหล่อมารยาททรมานคนนั้นนิ่งไป...หมอนี่หน้า
คุ่นจริงๆ แะะ =_=

"เธอเองหรือ..."

"ใช่! แล้วจะทำไม แคนิตยสารนักเพาะกล้ำม...بابออะไรนั่น --;"

"แค่นิตยสารนักเพาะกล้ำมจั้นหรือ!!! o_o เธอรู้มั๊ยว่าฉันประมุ
นิตยสารเล่มนี้มาจากเว็บไซต์ชื่อดัง เสียเงินไปเป็นหมื่น! แถมเล่มนี้ยังเป็น
ฉบับแรกที่มีลายเซ็นของเหนียงแข็งปักอยู่ด้วยบนหน้าปก!"

โฮ่ๆ~ ตอนนั้นเหนียงแข็งปักอะไรนั่นของนายคงนอนจมกองเลือดไป
แล้วแหละ โฮ่ๆ~ -o-;

"โทษทีแล้วกันนะ ฉันไม่ได้ตั้งใจ --;"

"เธอเป็นโรคจิตหรือยัง! อ้อ...o_o! หรือที่แท้เธอคิดจะขโมย
ลายเซ็นของพี่เหนียงไซ้มั๊ยละ --^^ ยัยข้า้ขโมย เอาคืนมาเดี๋ยวนี้เลยนะ!"

"คร้ายยยยย...จะไปอยากได้ลายเซ็นพี่เหนียงยกบ้านเช่าของนาย!"

"เธอโง่! เอาคืนมาซะดี ๆ เลยนะก่อนที่ฉันจะโมโหแบบสุดๆๆ" เขา
ทำเอวกรวนประสาท

"เอามา --;" อ้อ! ฉันนี่ก็ออกแล้วว่าเคยเห็นหน้าเขาที่ไหน

"นายเรียนอยู่ที่ไฮสกูลปลากะพงใช่ไหม!! ○_○"

"อะ...เรารู้ได้ยังไง เธอเป็นพวกโรคจิตชอบแอบตามฉันหรือไง -_-!!"

"ฉันก็อยู่โรงเรียนเดียวกับนายไง -○-"

"ฉันไม่สนใจเรื่องของเธอรอกัยยัถิก เอาลายเซ็นของพีเหนียงคืนมานะ!"

"ไม่มี"

"เธอจะเอามันไปประมูลใช่ไหม!"

"นี่ จะบอกอะไรให้ ตอนที่พีเหนียงของนายอะจมองเลือดไปแล้ว =_="

"เธอแข่งพีเหนียงของฉันหรือ! ยัยเลวเอ๊ย! -_-^^"

"นายสิเลว! มาต่าฉันแล้วได้ยังไงวะ!"

"เอาคืนมา!!!"

"คืนไม่ได้ -_-;"

"ทำไม...หรือเธอเป็นแฟนคลับพีเหนียง..."

"ไม่ใช่ว่าแฟนคลับอะไรทั้งนั้นแหละ! ฉันแค่...แค่..." จะบอกไปได้ยังัย~ อับอายที่สุด TOT

"แค่อะไรัยยัถิก!"

"ไอ้ผู้ชายปัญญาอ่อนสมองนึ่ม! ถ้านายอยากได้อัลลายเซ็นพีเหนียงบ้างอะไรนั้น นายก็ไปเก็บเอาเองเลย! ในนั้นนะ!!! -_-;" ฉันระเบิดเสียงใสแล้วชี้ไปที่ถังขยะ (ในห้องน้ำหญิง) ซึ่งมีป้ายเขียนไว้ชัดเจนว่า

'ผ้าอนามัยมิตรคู่มือของสตรี' (แปะป้ายคำขวัญไว้เพื่อ?)

ฉันเองก็ไม่เข้าใจว่าไอ้ร้านค้าราโอเกะบ้านี่ทำไมต้องมีป้ายนี้ติดเด่นหราไว้ที่ถังขยะด้วย ไม่รู้จะแยกถังขยะไปเพื่อใคร จะเอาเลือดที่มดลูกฉันไม่ต้องการไปทำไม! หังปนๆ ไปกับพวกกระดาศทิชซุ่มันจะสร้างปัญหาให้โลกมากขึ้นหรือไงหา!! -_-^ (พาลๆ)

"○○○!"

"ไปเก็บเอาเองแล้วกันไอ้บ้า -///-" ฉันรีบเดินหนีทันที แน่ใจว่าถ้าฉันสามารถมุดดินได้ตอนนี้ ฉันคงไม่เลือกที่จะเดินผ่านหน้าหล่อๆ

ของเขาหรือก

"เดี๋ยวก่อน!" แอ็ก! หมอนั้นยกแขนขึ้นมากะแทกที่คอฉันอย่างจัง
ไอ้สตูลเอ๊ย...เจ็บไวย!

"เธอคิดจะเดินจากไปง่ายๆ เนี่ยนะ -_-;"

"แล้วจะให้ฉันทำยังไง จะให้ไปเก็บกระดาษนั้นขึ้นมาจากถังขยะเพื่อ
เอามาคืนให้นายหรือยังไง -////-"

"แน่นอนว่าไม่ แต่เธอต้องรับผิดชอบ..."

"อ้าว แฟนมาแล้วหรือลาเต้~" นรกชัดๆ! เอาเลยสิคะ พระผู้เป็นเจ้า
เอาขึ้นมาเทราดบนหัวหนูเลยคะ! -_-^^

"ฉันแค่จะมาบอกเธอว่าแฟนของออยมาถึงแล้ว ไม่ได้คิดจะมา
ขัดจังหวะอะไรพวกเธอหรอกนะ ฮึๆ >////<" คนที่เดินมาหาฉันนี้
คือยัยเอิร์น เพื่อนสนิทของยัยออยที่มีนิสัยชอบสาวไล่เพื่อนเหมือนกันทั้ง
สองคน

"มันไม่ใช่อย่างที่..." เอ๊ะ...ฉันหันไปมองหน้าหมอนั้น หน้าตาหล่อ
ปานเทพบุตรตรงตามที่ยัยแพรวไม่ใช้...อืมมม ท่าทางก็ใช้ได้ ถึงแม้จะดู
เพี้ยนๆ ก็ตามเถอะ...เอาละนะ! นายนี้แหละแพะของฉัน! >//<

"แหม เอิร์นล่ะก็! ชาวกันตรงๆ แบบนี้ฉันก็ชื่นแ่นะสิ พอดีเขา
กำลังจ้อฉันอยู่นะ ก็แมวบ้านเขานะดันไปแผลอกินโคตรมรกดที่เขาตั้งใจ
จะเอามาให้ฉันวันนี้เข้าไปนะสิ ฉันนะจ้องนอน~ แต่ว่าตอนนี้ตื่นแล้วแหละ
เพราะฉันนะสงสารแมว...จะไปผ่าท้องมันก็สงสาร TAT" ใครบอกยัยแพรว
ซุกแหลเป็นคนเดียวละ โหะๆ~ ^o^

"^^;" ยัยเอิร์นหน้าเจื่อนไปทันที แต่คนที่หน้าเจื่อนกว่านะ...

"=()=" < เขา!

"นี่มันเรื่องปะ..." ฉันรีบเอามืออุดปากเขาทันทีก่อนจะหันไปบิ๊บเสียง
ใส่ยัยเอิร์น

"เอิร์นเข้าไปก่อนเลยนะ เดี่ยวฉันเคลียร์กับแฟนแป๊บนึงแล้วจะตาม
เข้าไป >o<" ยัยเอิร์นแดนชื้อบื้อก็เดินเข้าไปตามที่ฉันบอก พอลับหลัง
ยัยนั้นไปแล้ว ฉันก็รีบยื่นข้อเสนอให้เขาอย่างรวดเร็ว

"คืออย่างนี้นะ...คือว่า...ฉันดันไปโกหกกับเพื่อนไว้ว่าฉันนะมีแฟน
หล่อเวร็ดเพอร์เฟ็คต์ แต่ความจริงแล้วอะเนื้อคู่ของฉันยังไม่เกิด เพราะฉะนั้น
...วันนี้นั้นจะให้โอกาสนายได้ขึ้นสวรรค์ด้วยการเป็นแฟนกับสาวสวยเวร็ด
อย่างฉันหนึ่งวัน ส่วนเรื่องนิตยสารบ้างออะไรนั่นของนาย เดี่ยวเราค่อย
มาคุยเรื่องค่าเสียหายกันวันหลัง --;"

"แล้วทำไมฉันต้องยอมเป็นแฟนกับคนหะ...O_O" อูๆ เขาก็ชะงัก
ไปเหมือนนั่งคิด...

"อะไร -O-;"

"เธอกำลังเตือดร้อนสินะ"

"ใช่ --;"

"คงจะเตือดร้อนมากๆ ถ้าหากฉันไม่ช่วยเธอ เธอก็คงจะหน้าแตก
ต่อหน้าเพื่อนๆ..."

"ละเอียดยิบเลย =_"

"อ่าอะ..." เขาลูบคางตัวเองเบาๆ เหมือนกำลังคิดอะไรอยู่ "ฉัน
จะยอมช่วยเธอก็ได้"

"จริงเหรห O_O!"

"จริง แต่ว่าเราต้องมีข้อแลกเปลี่ยนกัน ^^"

"อย่ายิ้ม --;"

"ทำไมยิ้มอีก -O-"

"มันหล่อ...ฉันไม่ชอบ =_"

"ขอโทษนะที่พระเจ้ารักฉันแต่รังแกเธอ -O-;"

"ไอ้...!"

"ฟังให้จบก่อนสิ" เขาทำปากเหมือนปลาบู่ มองดูแล้วก็น่ารักดี
แต่มองอีกทีก็ดูน่ารังเกียจเหมือนกันนะ เขาเป็นว่าฉันไม่ชอบให้เขาทำปาก
แบบนี้แล้วกัน -////-;

"ฉันจะยอมเป็นแฟนกับเธอในวันนี้และจะช่วยไม้เรื่องเงี้ยๆ ของเธอ
จนถึงที่สุด..."

"ถึงที่สุดเหรห O_O" ทำไมเขาดูเป็นคนดีจัง! >O<

"เฮ้ยๆ แต่อย่าหวังจะลากฉันขึ้นเตียงนะ อย่างเธอน่ะไม่ใช่สเปกฉัน
หรือก =_="

"โหย! นายเป็นสเปกฉันตายล่ะ!" จริงๆ แล้วเขาก็แอบเป็นอยู่นะ
(_ _)

"ข้อแลกเปลี่ยนของฉันคือ...เธอก็ต้องช่วยฉันด้วยเหมือนกัน..."

"ช่วยอะไร..."

"ช่วยเป็นแฟนเหมือนกันไง"

"เป็นหนึ่งในวิธีการจีบผู้หญิงแบบใหม่รีเปลาเนี่ย -_-;"

"ยัยตึกเอ๊ย! เลิกหลงตัวเองได้แล้ว"

"ลาเต้จ้า~ เพื่อนๆ รออยู่น้า >.<" เอิร์นเปิดประตูออกมาจากห้อง
คาราโอเกะแล้วตะโกนเรียกฉันซะตั้งลั่น

"จ้า เตี้ยวไปแล้ว ^^" แน่นอนว่าฉันต้องเข้าทรงร่างเทพเจ้าซุงแหล
ในวินาทีนั้นทันที

"ตกลงหรือไม่ตกลง" เขาจับหน้าฉันหันกลับมาแล้วถามด้วยน้ำเสียง
จริงจัง...มีทางเลือกที่ไหนล่ะ! ตอนนี่ต้องแก้สถานการณ์เฉพาะหน้าไปก่อน
ล่ะเว้ย อย่างน้อยหมอนี่คงไม่เลวพอที่จะบังคับให้ฉันไปเพาะกล้ำมกับเขา
หรือก โส๊ะๆ ^O^;

"ตกลง! - -"

"ดีมาก ^^"

"อย่ายิ้ม...-_-;"

"ยัยตึกเอ๊ย!!"

"ลาเต้จ้า~" เสียงยัยเอิร์นอีกแล้ว

"จ้า ^^" นั่งบ้ำ เรียกฉันอยู่ได้!! -_-^

2

"มาแล้วหรือลาเต้...จ้าว! O_O" ยัยชะนีฝึกหัดคนอื่น ๆ ตาลูกกวาด
ทันทีที่เห็นแฟนของฉัน โส๊ะๆ (เต็มปากเต็มคำมั่งๆ!)

"นี่แฟนตัวเอง...พอดีแมวของเขาแผลอกินโคตรมรกตเข้าไปนะเลย มาสายไปหน่อย เข้าไปนั่งตรงนั้นสิจ๊ะที่รัก ฮีๆ ^^" ฉันทวงแขนหมอนั้น อย่างออกหน้าออกตา โส๊ะๆ ยัยออยมองฉันทาแทบถลนอยู่แล้ว แน่สิ คนของฉันทะลุกว่าคนของเธออีกมั้ง โส๊ะ~

"ชื่ออะไรหรือคะ ^^" ชะนี่ฝึกหัดเบอร์ 001 ถามขึ้น

"ฉันทะหรือ...มอคค่าคร้าบ ^^;"

"มอคค่า! O_O" ฉันทูทานออกไปจนทำให้กลายเป็นจุดรวมของ สายตาเหล่าชะนี่ฝึกหัดในห้องนี้ทันที ใครใช้ให้ต่าบ้านันมีชื่อคล้องจองกับ ฉันทะเล่า! TTOTT

"มอคค่าลาเต้ยังงี่ละสุดที่รัก นังสิ...คงไม่ต้องนั่งบนตักฉันทะแบบคราว ที่แล้วหรือคะ ^^" โส๊ะๆ ฉันทูถูกความสามารถในการสตรอบอแหล ของผู้ชายคนนี้ได้อีกต่อไป เพราะทั้งสีหน้าท่าทางของหมอนี้เนียนสุดๆ! --_~

"ไม่ต้องหรือจ๊ะ คนเยอะเยอะ ^^;"

"รถติดมากมัยคะ เนี่ยเบบี๋ของออยนะสุดซ่าหิบบมากๆ เพื่อมาหา ออยจนรถเบนซ์คันใหม่ล่าสุดของเขานะไปเฉี่ยวกับประตูร้านก่อนเข้ามา เลยนะคะ...เฮ้อ~ >O<" ตายละ หมอนี้ถึงจะเขียนแค้ไหนแต่ถ้าเจอไอ้เรื่อง อวดข่มของยัยออยคงทนไม่ไหวหรือก แล้วหมอนี้มีรถไว้อวดกลับกับเขามัย ละเนี่ย TOT

"ใช่ รถติดที่เดียว นี่ขนาดฉันทั่ง ฮ. มาลงที่ตึกใกล้ๆ แล้วขับรถมาต่อ มันทะยังสายเลยเนี่ย --;" ไอเค...ฉันทะจะไม่ดูถูกนายแล้ว~

"มอคค่ากินนี่มัย" ฉันทพยายามหยุดสถานการณ์อวดอากการปัญญาอ่อน ก่อนที่หมอนี้จะเปิดเผยว่าตัวเองเป็นเจ้าของชายมาจากดาวเหนือ -O-;

"ถ้าลาเต้อยากให้กิน ฉันทะก็จะกิน ^^"

"บอกแล้วไงว่าอย่ามัย --_~"

"O_O" แน้! TTOTT ฉันทะแผลอโพล่งออกไปฉีกแล้ว ฮี้อๆ~

"ทำเป็นหวังไม่ได้ พวกเพื่อนๆ เธอไม่หลงเสน่ห์ฉันทะง่ายๆ หรือก ดูอย่าง เพื่อนเธอคนนี่สิ แฟนเขาก็ออกจะหล่อเป็นถึงดาราดังแถมยังขับเบนซ์

อีกต่างหาก แล้วจะมาสนใจอะไรกับผู้ชายธรรมดาอย่างฉัน" หมอนี่...=_=;

"ไม่ธรรมดาหรือมอคค่า แฮม ก็บ้านเธอนะออกจากรั้วรวมมหาศาล จะตายไป..." ตอนนี้อยู่แพรกกลายเป็นทัพเสริมกำลังพลซุงแหลไปแล้ว -O-;

"อย่าพูดอย่างนั้นสิ ฉันไม่ได้รั้วรอยอะไรขนาดนั้นหรอก ^^;"

"ใช่ ก็แค่คนธรรมดาๆ นะ ^^" ฉันรีบเบรกไว้ก่อนที่มันจะเลยเถิด มากไปกว่านี้ =_ =;

"แล้วแมวอาการเป็นยังไงบ้างล่ะจะมอคค่า ^^" ยัยออยยังไม่เลิก ที่จะพยายามจับผิดแฟนฉันซะมั๊ย -_-;

"แมว...?"

"ก็แมวตัวที่เผลอกินโคตรมรกตเข้าไปยังงัยล่ะจะมอคค่า ^^;" ฉัน หยิกแขนเขาแรงๆ

"อ้อ! ก็ต้องผ่าตัดแหละ เพราะชินรอให้มันถ่ายออกมาคงน่าสงสาร ตาย...โคตรมรกตเม็ดเบ้อเร่อ =_ = " ตายแล้ว...เขาดูจริงจังมากเลยนะเนี่ย เวลาพูด

"แล้วมันกินเข้าไปได้ยังไงล่ะคะถ้ามันเป็นโคตรมรกตจริงๆ ^^++"

"ก็โคตรแมวแอฟริกันยังงัยล่ะ ^^" กร๊ากๆ ดูหน้ายัยออยสิ ฮ่าๆๆ ๗O๗! หมอนี่ทำหน้าที่ได้เยี่ยมสุดๆ ไปเลย!!

"โคตรแมวแอฟริกัน?...^^; ตั้งแต่เกิดมาฉันยังไม่เคยได้ยินเลย นะคะ..."

"สายพันธุ์ใหม่นะ คนธรรมดาๆ คงไม่ค่อยรู้จัก" ฮ่าๆๆ ฉันเห็น ยัยออยกลืนคำว่า 'คนธรรมดา' ลงคอชนิดที่ว่าคายกลับออกมาแทบไม่ทัน กร๊ากๆ ๗O๗

"เลิกคุยเรื่องนี้กันเถอะนะ เรามาเฮฮากันแท้ๆ ~ ^-^;" เอิร์น พยายามแก้ไขสถานการณ์ แต่สายไปแล้วแหละ เพราะตอนนี้หน้ายัยออย งอแงหงิกหงอยงอรับประทานแล้ว ส่วนฉันกับแพรก็ได้แต่หัวเราะเบาๆ ออกมาอย่างรู้ความหมายกันสองคน ส่วนอิตาดาราชื่อดังแฟนยัยออยก็ ซื่อบื้อชะมัด ไร้ท่าทางเท่ๆ เวลาอยู่ในที่วิมันหายไปไหนหมดนะ! -_-;

ตลอดทั้งงานฉันกับอีตามอคค่าต้องทำเป็นอืออใส่กันตลอดโดยมี ยัยออยคอยส่งสายตาซึ้งๆ ผ่านหัวแฟนดาราโง่ๆ ของหล่อน ใ้ๆ~ อิจฉาล่ะเซ~ ㄟㄨ เวลาแห่งความสะใจของฉันจบลงตอนเวลาสามทุ่มกว่าเพราะต่างคนต่างต้องแยกย้ายกันกลับบ้าน

"หารกันได้เท่าไรล่ะ" ยัยแพรถามพลางหยิบกระเป๋าสตางค์ขึ้นมาเมื่อพนักงานเดินเอาบิลมาให้ แคนั่งกินกับร้องคาราโอเกะกันแค่มีกี่ชั่วโมงนี่สีพันกว่าเลยหรือไ้ยะ TOTT

"ฉันจ่ายให้เอง ^^" ใครหนอช่างเป็นสุภาพบุรุษจัง ใ้ๆ~ แฟนฉันเองแหละ =O=;

"ตะ...แต่มอคค่า..." ฉันอยากจะตะโกนใส่หน้าหมอนั่นว่าอย่าอวดดีไปหน่อยเลย รวยมาจากไหนกันเชียว!! --^

"ไม่เป็นไรหรอกจ้า เพื่อนๆ มาก็อเมริกันแซร์กันดีกว่า ^^"

"โธ~ ให้โอกาสคนธรรมดาอย่างฉันจ่ายเถอะ >O<" แล้วหมอนั่นก็เอาบัตรเครดิตสีทองวาววับส่งให้พนักงานไป หวังว่าคงจะไม่มาตามเก็บเงินฉันทีหลังหรอกนะ --;

"งั้นเราออกไปข้างนอกกันเถอะ ขอขอบคุณมากนะจ๊ะมอคค่า --!!" ยัยออยพูด แต่สีหน้าของหล่อนไม่ได้แสดงความขอบคุณเลยสักนิด มีแต่หน้าหักหน้าแหกชะมากกว่า ใ้~

"มาเก็บฉันคืนทีหลังไม่ได้นะ --;" ฉันกระซิบเขาเบาๆ

"พูดอย่างกับตัวเองมีปัญญาจ่าย"

"=O=;" อีกาแฟ!! อีดาบ้า!! (พูดได้แค่นี้ใจ TAT)

หลังจากรอละอะไรเสร็จแล้วฉันก็ดึงเขาออกมานอกร้าน จึงเห็นฝูงชนนี้กำลังยืนรุมกรีดกรีดรถเบนซ์สีบรอนซ์ของอีตาดาราแฟนของยัยออยพอดี เขาเอะ ให้ยัยบ้านั้นชนะบ้าง วันนี้หล่อนแพ้มามากอดกแล้วนี่ ไ้ๆ~

"ชิววดชะมัด" มอคค่าพื้พ้าเบาๆ อย่างหมั่นได้

"ปล่อยไปเถอะ ให้ยัยบ้านั้นชนะสักตาจะเป็นอะไร"

"ฉันต้องชนะทุกตาสิ!" เขาพูดแล้วดึงฉันเข้าไปโอบเควพร้อมทั้งเดินหน้าหล่อผ่านพวกเพื่อนฉันไปแล้วกระซิบกระซาบอะไรกับพนักงานที่

ลานจอดรถ ไม่ถึงหน้าประตูมารถของเขาก็เล่นเฉียดมาจอดเกยหน้า...เอ่อ...

"บอกแล้วไงว่าฉันจะต้องชนะ ฮีๆ" หมอนั่นยิ้มอย่างชั่วร้ายแล้ว
ดึงมือฉันเดินไปที่รถ...รถ...รถจากัวร์สีดำของเขา...ป้ายแดงชะด้วย ฮีๆ นี่
ฉันกำลังไปพัวพันอะไรกับวงการนักเพาะกล้ำมผิดปกติหมายหรือเปล่าเนี่ย~
TT^TT

"เท่ใช่มั้ยล่า ^^~"

"ยังจะมีหน้ามายิ้มอีก ฉันไม่กล้านั่งหรอคะ TOT"

"ยัยจัน -_-;" ไม่ได้จนเว้ย! บ้านฉันมีอันจะกินนะ แต่ไม่มีพอลถึง
ขนาดไปถอยรถราคาหลายล้านมานั่งรองตุตเวลาไปไหนมาไหนแบบนายนี่
T-T

"ขึ้นมา เราเป็นแฟนกันไม่ใช่หรอ รถของฉันก็เหมือนรถของเธอ
แหละ ^^;" หมอนี่พูดอะไรชวนจี้จี้ชะมัด -///-; ฉันค่อยๆ เดินขึ้นรถ
ไปอย่างเก้ๆ กังๆ ส่วนหมอนั่นนะไปนั่งประจำที่คนขับพลาถผิวปากสบายใจ
เจ็บไปแล้ว

"O_O" อู๊ย...ลืมนูไปได้อย่างไรเนี่ย หน้าตาอึ้งตะลึงตึงๆ ของทุกๆ คน
ไฮ้ๆ~ เหนียงแข็งปี่ก้นาไซคจริงๆ ถ้าฉันไม่เจอหมอนี่คงไม่ได้เจออะไรที่
น่าสนุกขนาดนี้หรอ ไฮ้ๆ~ >O<

"ไปก่อนนะจ๊ะเพื่อนๆ เดี่ยวต้องแวะไปเยี่ยมมโคตรแมวมอเฟริกกันก่อน
กลับบ้าน บ้ายบายจ้า (>O<)y"

เพี้ยว~!!!

อิตาบ้านั้นเหยียบคันเร่งสุดแรงชะจนหัวฉันแทบจะถูกกระชากหลุด
ออกไปนอกรถ ใต้เถื่อนเฉี้ย! -_-^

"นี่ ยัยตีก...ถามอะไรหน่อยสิ"

"ฉันจะไม่ตอบจนกว่านายจะเรียกฉันว่าลาเต้ -_-;"

"ชื่ออย่างกับกาแฟ -O-"

"โอ้โห งั้นชื่อนายคงเป็นโอดิตินลินะ =O="

"โอเคๆ...ลาเต้ ฉันถามอะไรเธอหน่อย"

"ว่ามา"

"เธอรู้เรื่องที่แมวจันแผลอกินโคตรมรกตเข้าไปได้ยังไง"

"ฮ่าๆ นายประสาทเหรอ แมวที่ไหนจะกินโคตรมรกตเข้าไปได้"

^O^"

"ก็แมวจันไง -_-;"

"พูดจริงหรือพูดเล่น =()="

"หน้าตาฉันดูตลกมากเลยสินะ -_-^"

"ฮ่าๆ =O=;" อันที่จริงมันไม่ตลกเลย...อย่าบอกนะว่ามีแมวโง่ๆ แบบนั้นอยู่บนโลกจริงๆ TTOTT

หมอนั่นมาส่งฉันถึงหน้าบ้าน ดินะที่วันนี้พี่สาวฉันหลับไปแล้ว ไม่อย่างนั้นคงต้องวิ่งออกมากรี๊ดกร๊าดใส่รถจากัวร์ของหมอนี่แน่ๆ ว่าแต่ วันนี้เขาช่วยฉันทั้งวันและ...ไ้ข้อตกลงที่ฉันจะช่วยเขากลับละ -O-;

"นายยังไม่ได้บอกข้อตกลงกับฉันเลยนี่ -_-;"

"จริงด้วย O_O! ฉันลืมบอกเธอไปได้ยังไงน้ำ ^^" No No~ ฉันไม่ขอบรอยยืมนั่นเลย

"จะ...ว่ามา =()=";

"เธอรู้จักชมรม 'เพาะกล้ามเนื้อ' รีเปล่า"

"ชื่อคุบาทัวร์ชะมัด -_-"

โป๊ก!

"ในฐานะประธานชมรม ฉันไม่ยอมให้เธอมาว่าชมรมฉันแบบนี้หรือ"

"ฮี้ๆ...แล้วทำไมละ ชมรมนายทำไม อย่าบอกนะว่าจะให้ฉันไปนั่งเพาะกล้ามเนื้อ...ฮ่าๆ"

"ไอ้!"

"=()=!"

"ฉันต้องการพิสูจน์ให้ไอ้พวกสมาชิกชมรมของฉันเห็นว่าผู้หญิงก็สามารถเพาะกายได้!!"

"นายเองก็คงไปไม่ได้เยอะสินะ เหอๆ"

"อะ...เธอรู้ได้ยังไง! ○///○" ฉันท่าปอยยังงัยละ =_=;

"ไปไม่ว่าวัวอะไรละ _-;"

"ก็ไอ้พวกนั้นบอกว่าพวกผู้หญิงไม่สามารถเล่นกล้ำมได้หรอก ฉันเลย
ผลอปลั่งปากพูดอะไรออกไป...เท่านั้นเอง -○-"

"นายก็เลยต้องมาหาผู้หญิงไปร่วมทดสอบเข้าชมรมสินะ"

"ใช่! แต่ไม่ต้องห่วงนะ มีผู้เข้าทดสอบหลายคน ไม่ต้องกังวลเหงาเลย
^^"

"ถ้ามีคนเข้าทดสอบหลายคนแล้วจะเอาฉันไปทำไม =_="

"ก็แต่ละคนหน้าตาอย่างกับหมีควายทั้งนั้นเลยนะสิ ชมรมพวกเร
นะต้องการไม้ประดับชมรมบ้าง _-;"

"ไม้ประดับบ้าอะไรนั่นก็เอาไปสเตอร์นางแบบเพลย์บอยมาแปะไว้
ที่ชมรมก็สิ้นเรื่อง~ ไม่เห็นจะต้องมาเตือร้อฉันเลย"

"แปะไม่ได้ _-;"

"ทำไม =○="

"ฉันแปะไปสเตอร์พีเทเนียงไปหมดแล้ว -///-" กรุณาอย่าพูดถึง
นักกล้ำมตัวมันๆ ด้วยสีหน้าเขินๆ แบบนี้ได้มั๊ย ฉันจะอ้วกกก -○-

"เธอต้องไปเป็นผู้เข้าสมัครทดสอบเพื่อเข้าชมรมในฐานะแฟน
ของฉัน!! _-;"

"ทำไมต้องเป็นในฐานะแฟนของนาย แค่ไปสมัครไม่ได้หรือ"

"เพื่อความปลอดภัยของเธอ...ถ้าเธอจะเข้าชมรมนี้ก็ต้องเป็นแฟนฉัน
เท่านั้น -○-;"

"แต่เหตุผลนายมันฟังไม่ขึ้น แค่ต้องการดอกไม้สวยๆ อย่างฉันนี่นะ..."
เห็นด้วยมั๊ยคะว่าเหตุผลเหมือนนี่เง่ามากๆ =○=

"เธอต้องเข้าชมรมไปออกกำลังกายทุกๆ วันให้ร่างกายแข็งแรง
โดยฉันจะเป็นโค้ชให้เธอเอง >○<"

"ไม่ต้องการ"

"เธอต้องทำ!! เพราะเราตกลงกันไว้แล้ว"

"ให้สาวน้อยบอบบางอย่างฉันไปเพาะกล้ำมเนี่ยนะ! นายรู้มั๊ยว่าแค่

แขนฉันพาดโต๊ะเบาๆ ก็เป็นรอยช้ำแล้ว --;"

"O_O อย่างนั้นยิ่งต้องออกกำลังกายใหญ่เลย!"

"--;"

"เออะน่า...แค่ให้ผ่านพ้นช่วงทดสอบไปเท่านั้นเอง ส่วนช่วงนี้เธอก็แค่เข้ามาออกกำลังกายเพื่อฟิตร่างกายเตรียมเข้าทดสอบในการบรรจุสมาชิกชมรม พอผ่านการสมัครและผ่านการทดสอบอะไรเรียบร้อยแล้วฉันก็จะปล่อยเธอไป~" เขาพูดราวกับมันง่ายตาย ทั้งที่จริงๆ แล้วมันไม่ง่ายเลยแท้แม่แต่ชนิดเดียว!

"ทำไมต้องผ่านการทดสอบมหาโหดอะไรนั่นด้วย - -"

"เพื่อพิสูจน์ว่าเธอแกร่งพอ!"

"=_="

"พวกเราต้องการผู้หญิงที่ถึก! ทรหด! อดทน! แล้วก็หน้าตาดี~"

"คงจะเจอหรือกนะไอ้พรสวรรค์พิสดารแบบนี้"

"เธอไง ^^"

"ไม่มี-มี-ทาง!"

"เธอจะผิดสัญญาหรือ ฉันช่วยเธอไว้ละ สำนึกบุญคุณกันหน่อยเซ่ --;" เขาพูดพลางเอามือมาขยี้หัวฉัน มือของเขาอุ่นจัง -.- เอ๊ย ไม่ใช่ๆ! หัวฉันของสูงนะ จะให้ใครมาขยี้ง่าย ๆ ได้ยังไง!!

"เออๆ ตกลงๆ เลิกเล่นหัวฉันได้แล้ว" ฉันบัดมือเขาออก ส่วนเขาก็หัวเราะเหมือน...เหมือนแบบที่คน...คนหน้าตาดีเขาทำกัน TOTT

"ตกลงแล้วใช่ไหม"

"ฉันมีทางเลือกที่ไหนเล่า!!!" ฉันตะคอกใส่หมอนั้นแล้วเดินบึ่งบึงลงจากรถมา แถมยังปิดท้ายด้วยการปิดประตูรถเขาดังบั้งอีกต่างหาก แจ้!

นั่งลาเต้ แก้วส้มได้ยังไงวารถคันนี้เนี่ยราคาเท่าร้ายยย YOY

หวีด~ เขาเปิดกระจกรถแล้วชะโงกหน้ามาพูดกับฉัน

"ไปก่อนนะลาเต้ แล้วพรุ่งนี้เจอกันที่โรงเรียน ^^"

ไปตายที่ไหนก็ไป! -////-

